

Fíggarpolitikkur landsstýrisins:

Taka við aðrari hondini - geva aftur við hinari

— til tann partin av vinnulívsstýringini, ið einsamøll hevur ábyrgdina av sokallaðu kreppuni

Alt gott um at spara — hetta gera tey flestu og fjóldin av føroyingum hevur altíð spart.

Eingin hevur kortini nakrantíð spart seg burtúr kreppu (um tað veruliga er so at vit veruliga eru í kreppu) — tað er bert ein vegur, og tað er at arbeiða seg úr aftur hesi støðu (hjá tí parti av okkara fólki, ið er komin soleiðis fyrri), skrivur John Smith í greinini, ið m.a. er ein viðmerking til seinastu Lítlatings-sending í sjónvarpinum. Hann skrivur:

Tað verður frá meirilutpolitiskari síðu (ið ikki er ein meiriluti), sagt, at vit eru í kreppu. — Nýggi lögmaður okkara, Jógvan Sundstein, undirstrikur tað neyðuga í at ásanna hesa støðu.

Hetta ger hann, uttan sjálur at ásanna (vísar á hvør, ið tað er), sum hevur komið sær í kreppustøðu og enn verri, so þursta vantar áðanin av, hvi og hvussu hesi fólk — skip og fyrirkur hava rent seg fastan.

Indoktrinering av landsmufatandi kreppu frá ábyrgdarpolitiskari síðu skal tola fólk til at góttaka, at hann og journalisturin Finnbogi Isaksen taka við aðrari hondini (frá einum fólki, ið allar dagar hevur spart) og sum ikki hevur kunnað annað, meðan teir við hinari hondini geva út aftur til tann partin av vinnulívsstýringini, ið einsamøll hevur ábyrgdina av hesi sokallaðu kreppu.

Fíggarviðurskipti og mediujokari

Ímeðan figgjarlógin er skerd við 104 mió. kr., men samstundis økt við 100 mió. kr. í meirinntøku (gevandir 204 mió. kr. til samgonguna at ráða yvir), so vóru hear 204 milliónir longu síðstu viku grýttar út aftur, uttan øð ella eið, fyrri ikki at tala um treytir, út aftur í botnleysu holini hjá einum vinnulívi í sannlíklígt ikki vil ásanna, hvat tað veruliga er, ið bagir.

Eirindaleyst og markleyst frekt!

Ein journalistur og sjónleikari (mediu-jokari) skarvar av eini figgjarlóg, ið viðkemur øllum samfelagnum, visir til tap innan svartkjaftaroyndir og reypar óført, at hann hevur stóðgað øllum, ið kundi líkst einum framtaki — áralangar kanningar og ætlanir um at byggja ein tuffiskafloata, ið kundi givið kompensering inn-tøkur, istaðin fyrri hetta stórtap, ið privat/kommunistiska kollektivíð hevur rent okkum út í, og leggur royk út og billar fólk inn, at nú er liðugt við loftingarpolitikki — eitt roykslør í eini roynd at fjala útyvir, at hesin jokari fyrri stuttum uttan orð ella eið, grýtti 170 milliónir av teimum, spardu 104?? i tann partin av vinnuni, ið er sjálf orsök og røtin til, at (— vit —) fiskivinnan (av brúnni og eftir boðum) hevur stýrt seg kollektivt fast — stýrd av kollektivinum, ið tørvar puljuvørur til telefonorda-forrætningina út í Skansanum í Havn.

Tøgn!

Fyrst í árinum royndi eg at lýsa hesa støðu í grein kallað «Flakavirknið Føroyar» (Sosialurin nr. 1 1989 og Dimmalætting fyrri 7. jan. í ár). Hendan lýsingin av støðuni var ein svart/hvít mynd av Flakavirkninum Føroyar og hugmyndin um samspælið ímillum hetta imaginera virkið og so «privat/kommunistiska» solum-samtakið Føroya Fiskasøla.

Eftir hvat skilst, varð henda grein gjølliga ana-

John Smith

skrivur

lyserað av allari Fiskasølu-manningini og valt varð at tuga!

Greinin varð bygd á staðfesting fiskasølustjórans um, at vit einans fáa hálvan pris fyrri okkara eksportvørur — (proklamerað á almennum fundi á Eiði fyrri nú einum ári síðani, og síðani lýst í almennum bløðum í sambandi við ársaðalfund Sjóvinnubankans og Føroya Fiskasølu í fjør, soleiðis sum hetta eisini er greitt frá í Sosialinum (uttan mótsegni) nr. 50 1988.

Ikki ivist eg eina løtu í, at Birgir Danielsen, fiskasølustjóri og formaður í nevndini í Sjóvinnubankanum (innantanna) hevur ásannað veruliga orsøkina til, at tað vantaði uml. 1 milliard í at røkka optimalum endavirði, einans innan flakavirknið Føroyar, sum í 87 útlutti fyrri góðar 960 mió. kr., og sum orsakað av vánaligum vøru-útboði í 1988, datt niður um tær 900 milliónirnar í útlutningsvirði.

Ikki ivist eg heldur nakra løtu í, at Føroya

nýggi lögmaður (eisini innantanna) ásannar hesa óhugnaliga støðu.

I svart/hvítum kann myndum stutt lýsast soleiðis:

1000 dygdartons í landingarvekt kunnu við verandi prisum, skerst, frystast og seljast fyrri onkustaðni ímillum 15 og 18 mill. kr.

Paradoksalt nokk, so kunnu hesi 1000 tonsini, í landingarvekt tianverri eisini umsetast á eksportmarknaðinum fyrri uml. 5 mió. kr., ella fyrri 1/3 av tí, ið tað er møgult at fáa. Markanti munurin og byttistølini 1:3 framkemur sum ein avleiðing av tí máttanum hesin fiskur er tikin upp úr sjónum uppá, og annars tí viðferð hann fær, eftir at hann er krøktur ella fingin í netið.

Meðalvirði fyrri hesa framleiðslu/útlutningsvøru frá Flakavirkninum Føroyar lá í 1988 millum 19-20 kr. fyrri hvørt eksportkilo, ella eitt meðalvirði fyrri hvørji 1000 tons í landingarvekt uppá umleið 7,5 mill. kr. og hetta,

EINHVØR LÍKHEIT VIÐ FUNDAMENTALISTISKA PRESTAVIRÐI ER TILVILÐARLIG

nal/kapitalistiskan meiriluta á fundamentalistiskum stóði, fyrri soleiðis at kunna stýra uttan sjálfstýrisflokksins medvirkan.

Eitt er vist: fer leikur so fram, at Sundstein verður koyrdur frá (nakað, ið hann beinleiðis biður um), so vil hetta verða honum til stóran stemmutalsfyrir- mun i einum komandi vali, og Finnbogi/Breckmann sleppa í fjølmiðlarnar at horeiggja sær framhaldandi við hesum roykbumbukenda loftingartosi (ið eisini er stemmutalsgevandir og soleiðis kundi tryggjað einum framhaldi av tí privat/kommunistisku skipan) ið hann vann valið við at fin-

ast at seinast, við túrsliti, at hann framhaldandi kann tryggja tí veruliga loftingarpolitikkinum, framhaldin um av sterri og sterri stuðningsupphæddum í 100 millióna klassanum, í óyvirskodiliga framtíð, soleiðis sum hann eisini lovaði Breckmanni tað í Sjóvvarpi Føroya, leygdagin aðrenn seinasta val.

Málið er reinur national/kapitalistiskur meiriluti á fundamentalistiskum stóði, soleiðis at skaltast og valtest kann, uttan sjálfstýrisflokkinn, uttan Lasa Klein.

So logið tað ljóðar, skal ein tryggja einum framhaldi av demokratiskum viðurskiptum í hesum landi, eigur «samgongan» at haldast til, hon eigur at verða trokkað til at sita valseiðið út. At tosa um og uppundir val nú, kann gerast sementering av fundamentalistisku linjuni.

Valstrið!

Medio-jokarin, fyrrv. journalisturin Finnbogi Isaksen, eitt slag av sjálv-bodnum figgjarfrøðingi, ákærði bæði núverandi og fyrrverandi lögmenningar fyrri at málbera seg val-agitatoriskt.

Tað er min metan, at journalistiski jokarin (við týðuligari adressu til ávisan veljaraskara) var tann einasti, ið málbar seg á ein hátt, ið kann skirast val-agitatoriskur, og at hann, óbeinleiðis boðaði frá bráðdligum lögtingsvali.

Hetta má ikki henda, tí tað er lagt upp til nýtt, taktiskt valstrið, har mál-ið er at vinna reinan natio-